

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ 7 ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ।—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

, ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਵਰਮਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਦ ਡੇਲੀ ਮਿਲਾਪ, ਜੁਲੰਦੂਰ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਆਦਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1295.

ਅਪ੍ਰੈਲ 29, 19 75.

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV):- ਧਾਰਾ 2 (k), 10(1) (d) ਅਤੇ 12— ਦਾ ਸਕੋਪ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ — ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ (ਜੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ - t (1955 ਦਾ XLV) —ਸੈਕਸ਼ਨ 3, 12 ਅਤੇ 13— ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨਾਲਿਸਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ—ਕੀ ਉਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਕੇ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁਝ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਅਤੇ "ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ 'ਅੰਤਰ' ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਐਪੀ ਹੈਡਡ' ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ 'ਮੌਜੂਦਾ ਝਗੜਾ' ਪਰ 'ਗ੍ਰਿਫ਼ਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ' ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦਾ 1 ਜੇ) ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਭਿਯੋਗ ਹੈ।

The Daily Milap, Jullundur tv. The Government of Punjab, etc.,
(Verma, J.)

ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਜਾਂ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਸੀਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੁਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਸਫਲ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ (ਸਰਕਾਰ) ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਦੱਸਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦਫਤਰ* ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13) ਆਈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1955 ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਮਾਮੂਲੀ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ, ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਹਾਇਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਖਬਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੇਜ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ। ਜਰਨਲ ਸੂਚੀਆਂ ਅਤੇ ਉਜਰਤ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰ 'ਤੇ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪੱਤਰਕਾਰ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੰਮ I ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਅਤੇ - ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਉਜਰਤ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਜ਼ ਬੋਰਡ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ :

- (a) 10(1) (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ । ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ 1973 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 20 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ , ਇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ 1973 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 20 ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ;
- (b) 1973 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 20 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ;
- (c) ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (d) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ।

ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਓ.ਪੀ. ਮਲਹੋਤਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਓ.ਸੀ. ਮਾਥੁਰ, ਸੀ.ਆਰ. ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਅਜ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਵਕੀਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।)

ਐਸ ਕੇ ਜੈਨ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਮ ਕੇ ਰਾਮਾਮੂਰਤੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰੋਮੇਸ਼ ਪਾਠਕ, ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਖੋਜੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

The Daily Milap, Jullundur v. The Government of Punjab, , etc., ,
(Verma, 5.)

ਨਿਰਣਾ

V ERMA , J.—(1) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1296, 1297, 1298, 1299, 1449, 1300, 1715, 1716 ਅਤੇ 17717 ਮਈ, 941 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ:

ਵੀ

(2) ਇੱਥੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜਲੰਧਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਰੇ/ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ। ਉਕਤ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ^ ਯੂਨੀਅਨ, ਜਲੰਧਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰ. 1 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਦੂਸਰੀ ਯੂਨੀਅਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 2 ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਦਾ ਨਾਮ ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰ, ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਣਤੀ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸੂਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂੰ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ 300 ਵਰਕਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 148 ਵਰਕਰ ਸਨ। ਜਲੰਧਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹਾਮ ਲਭਾਇਆ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ।

(3) ਮਹਿੰਗਾਈ ਕਾਰਨ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਚੁਟਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਰਾਹਤ। 14 ਜੂਨ, 1972 ਨੂੰ ਹੋਈ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਡੇਟਾ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸੂਦ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਰਾਹਤ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸੂਦ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਈ ਕੋਆਰਡੀਨੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਐਡਹਾਕ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਯਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨਾਂ। ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, 3 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 14 ਜੂਨ, 1972 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮਤੇ ਬਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਐਡਹਾਕ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਸਤੂਆਂ। ਉਕਤ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, 14 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅੰਤਮ ਜਵਾਬ ਬਾਕੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਜੂਨ, 1972 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ, ਕਿਰਤ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। 18 ਅਗਸਤ, 1972 ਨੂੰ, ਇੰਡੀਅਨ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟਸ ਦੇ ਇੱਕ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 25 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਐਡਹਾਕ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 15 ਸਤੰਬਰ 1972 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਤਾਲਮੇਲ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਕੋ-ਆਰਡੀਨੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਐਡਹਾਕ ਰਾਹਤ ਸਬੰਧੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ 5 ਅਕਤੂਬਰ 1972 ਨੂੰ ਐਸਟੈਬ ਲਿਸਮੈਂਟਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਕਿਰਤ ਮੰਤਰੀ, ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਲੇਬਰ-ਕਮ-ਸਹਿਮਤੀ ਅਫਸਰ, ਜੂਲੀ ਅੰਦੂਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਰਾਹਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਆਰਾ ਮਸਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਮੰਗ ਕਰਨਗੇ। 2 ਅਕਤੂਬਰ 1972 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਟਾਊਨ ਹਾਲ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਤ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਥਿਤੀ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਉਹ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਗੇ। ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 400 ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ 25 ਫੀਸਦੀ ਐਡਹਾਕ ਵਾਧੇ ਸਮੇਤ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰੋਸ ਮਾਰਚ ਕੱਢਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸੂਦ ਨੇ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(5) 5 ਅਕਤੂਬਰ 1972 ਨੂੰ ਤਾਲਮੇਲ ਕਮੇਟੀ, ਲੇਬਰ-ਕਮ-ਕੀਸਲੀਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਪੱਤਰ ਦੀ ਚੀ ਰਸੀਦ, 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਸ ਦਿਨ, ਇਸ ਲਈ, ਲੇਬਰ-ਕਮ-ਸਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਉਕਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ

The Daily Milap, Jullonta to The Government of Punjab, etc.,
(Verma, J.)

ਫਲਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ 1 ਤੋਂ 4 ਨਵੰਬਰ 1972 ਤੱਕ 25 ਫੀਸਦੀ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਡਹਾਕ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਾਲੇ ਬਿੱਲੇ ਲਗਾ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ 25 ਫੀਸਦੀ ਐਡਹਾਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਰਸਮੀ ਨੋਟਿਸ ਮੁੜ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ। 15 ਨਵੰਬਰ 1972 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 21 ਨਵੰਬਰ 1972 ਨੂੰ ਸਰਕਟ ਹਾਊਸ, ਜਲੂਰ ਵਿਖੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ। ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਪਰ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ 9 ਜਨਵਰੀ 1973 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ।

(6) ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਬੁਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਆਖਰੀ ਮੀਟਿੰਗ 8 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਲ ਨਾ ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਕਿਰਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। 9 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ।

(7) 10 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। 13 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੱਤ ਅਖਬਾਰ ਅਦਾਰੇ ਅਤੇ ਛੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ: -

- (1) ਕੀ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ?

(2) ਕੀ ਕੰਮਕਾਜੀ ਪੱਤਰਕਾਰ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਓ ਤਾਂ, ਕਿਹੜੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ?

(8) ਅਦਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ: -

"ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਤੋਂ 10 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ?"

(9) ਸਾਰੇ 13 ਕੇਸ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹਿੰਦ ਸਮਾਚਾਰ, ਜੋ ਕਿ 1973 ਦੇ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 23 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੈ ਹਿੰਦ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ, ਜੋ ਕਿ 1973 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 25 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਬਾਰੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ. 15 ਫਰਵਰੀ, 1974 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, 10 ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ - ਉਪਰੋਕਤ 13 ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 6 ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ 4 ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰਰੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਸਹੂਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਵੀ। ਹਮਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ: -

- (a) ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਕੇ) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਵਾਲੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ।
- (b) ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ 1955 ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਨੰ. 45 (ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੇਜ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋ ਵਿਜਨਜ਼ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ।
- (c) ਕਿ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

The [Daily Milap, Jullundur V. The Government of Punjab, etc.,
(Verma, J.)

ਗੈਰ-ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(d) ਕਿ ਇਮਪੱਗਡ ਆਰਡਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ।

(10) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਆਪਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਬਿਆਨ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਨ। ' ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(11) ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜਾਹਰ ਇੱਕ ਗਲਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ *ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ* ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੈ। . ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ - ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਦਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ (ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਨ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਮਲਹੋਤਰਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ-ਪੱਖੀ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ:--

- (i) ਕਿਉਂਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਕੇ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ;
- (ii) ਕਿ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ;
- (iii) ਕਿ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਜ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੇਵਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਐਕਟ (1947 ਦਾ ਨੰਬਰ 14) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ
- (iv) ^{ਤਨਖਾਹਾਂ} ਦਾ ਸਵਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਦੂਸਰਾ, ਇਹ ਕਿ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ-

- (a) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੱਤ ਨੁਕਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ;
- (b) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ
- (c) ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ।

....-"^W;

(13) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ [^] ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ^{o^th} ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੁਝ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ

The EDaily Milap, JuMundur v. The <*pvenfiraeint of Punjab,
etc.,
(Verma, J.)

ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਦੀ ਉਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਅਤੇ "ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ, ਗੈਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਗਿਣਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 1 (ਪੰਜਾਬ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਯੂਨੀਅਨ) ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸਨ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 2 (ਨਾਨ-ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਯੂਨੀਅਨ) ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ,. ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਉਹੀ ਪੱਤਰਕਾਰ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਕਤ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ: ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ 300 ਵਿੱਚੋਂ 148 ਪੱਤਰਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜਲੰਧਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ। ਯੂਨੀਅਨ ਨੰ. 2 ਦੇ ਮੈਂਬਰ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਕਿ ਇਹ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਧਰਮਪਾਲ ਪ੍ਰੇਮਚੰਦ ਬਨਾਮ ਧਰਮਪਾਲ ਪ੍ਰੇਮਚੰਦ (1) ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਵਰਕਮੈਨ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀ ਸੈਨੇਜਮੈਂਟ, (2) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਦੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜੂਨ, 1972 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੱਤਰ ਭੇਜੇ ਸਨ। ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਈਸ ਟੈਬ ਲਿਜ਼ਮੈਂਟ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ

(1) 1965—1LLJ

668L

(2) 1970—11 LLJ 132. I

ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਇਸ ਨੇ ਕਿਰਤ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 2 ਵੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈ ਸੀ। ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲੇਬਰ-ਕਮ-ਸਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖੇ ਗਏ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ (ਲੇਬਰ-ਕਮ-ਸਹਿਮਤੀ ਅਫਸਰ, ਜਲੰਧਰ) ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲੇਬਰ-ਕਮ-ਸਮੇਲਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਰਾਹੀਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੋਹਾਂ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ 2 ਅਕਤੂਬਰ 1972 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 400 ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਰੋਸ ਮਾਰਚ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ 25 ਫੀਸਦੀ ਐਡਹਾਕ ਵਾਧਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਫਿਰ 21 ਨਵੰਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਤਿੰਨ ਧਿਰੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਹੱਲ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ 50 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਾ ਫੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। 'ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ 'ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜੇ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ 'ਅੰਤਰ' ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ "ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ" ਹੈ। ਮਹੱਤਤਾ ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ 'ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ' ਹੈ, ਸਗੋਂ 'ਅਪਰੇਹੇਂਡ ਏਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਵਿਵਾਦ' ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ), ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“(d) ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ ਜੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ,…”

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਹੀ ਰਾਇ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਜਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ

The Daily Milap, Jullundur c. The Government of Punjab, etc.,
(Verma, J.)

ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ, ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਫੜੇ ਗਏ, ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਭਿਮਤਿਯੋਗ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਡਿਸਪਿਊਟ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ) ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਅੱਗੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਜਾਂ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਸੀਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਨਸਿਲੀਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਸਫਲ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ (ਸਰਕਾਰ) ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕੋਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 10 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 12 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਸੁਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 10(1)। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਧੇ ਜਾਂ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਸੁਲਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਸਫਲਤਾ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ, ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। . ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸੂਦ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠਾਈ ਸੀ।

(14) ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ, ਮਾਮੂਲੀ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਐਕਟ (ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਐਕਟ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ (ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ (ਬੇਸ਼ੱਕ 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 45 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮੂਲੀ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ) ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ (ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰੀ ਲੇਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਊਜ਼ ਪੇਪਰ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ (ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੇਜ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਵੇਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੋਧ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰ 'ਤੇ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਅਤੇ 13) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਅਖਬਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 12 ਅਤੇ ਸਮੇਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

' The Daily Milap, Jullundur v. The Government of Punjab, etc.,
(Verma, J.)

13, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ (ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰ, ਗੈਰ-ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਜਰਤ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਧਾਰਾ 3 ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ (ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(15) ਹਰਕੂਲੀਸ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਹਰਕੂਲੀਸ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਰਕਮੈਨ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ। ਲਿਮਿਟਡ, ਕਲਕੱਤਾ (3), ਸ਼ਰਤ ਚੈਟਰਜੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਧਨਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਮਦਰਾਸ ਹਾਰਬਰ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਅਤੇ ਸੰਘਵੀ ਜੀਵਰਾਜ ਘੋਵਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਚਿਲੀਜ਼, ਗੁੰਨਜ਼ ਅਤੇ ਕਰਿਆਨਾ ਮਰਚੈਂਟਸ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਡ ਸੀ। ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਕਿੰਗ ਜਰਨਲਿਸਟ ਐਕਟ ਦੇ 3, ਜੋ ਕਿ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ (ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਹਰਕੂਲੀਸ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1938 ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੇਸ ਪਫ ਸ਼ਰਤ ਚੈਟਰਜੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਰਬਰ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਸੁਪਰਾ),

- (3) (1960)-61 19 FJR 391.
- (4) 1963—1 ਐਲਐਲਜੇ 76.
- (5) (1973) 43 FJR 478.
- (6) 1969—1 ਐਲਐਲਜੇ 7191

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ, ਡੌਕ ਵਰਕਰਜ਼ (ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ। ਸੰਘਵੀ ਜੀਵਰਾਜ ਘੋਵਰ ਚੰਦ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ (ਉਦਯੋਗਿਕ

ਝਗੜਾ ਐਕਟ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। * ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਚਾਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਹਿਤਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(16) ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ 1968 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ (ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ ਏ) ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 2 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਵੀ *ਅਸਥਿਰ* ਹੈ।

(17) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਪੱਖੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਸੱਤ ਨੁਕਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

The Daily Milap Jwllunduj v. The Government of Punjab, etc.,
(Verma, J.)

ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ 1 ਅਧਾਰਤ ਸਨ ਜਾਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ 2 ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ 1 ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਸੱਤ ਨੁਕਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(18) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਟੀਕਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ।

(19) ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬਤਾ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ, ਭਾਵ, ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਣ ਵੇਲੇ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਜਰਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ - ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਜਰਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਪਰੋਕਤ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਵੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਦੋਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਬਟਲ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਗੈਰ-ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣ ਤੱਕ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਕਤ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ, ਗੈਰ-ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅਜੇ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਲਈ, ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਜਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਰਾਏ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ^{ਕਾਰਵਾਈ} • ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਪਲੇਡ ਆਰਡਰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਣਾ. .

; , ਚਮਨ ਲਾਈ ਦੀ^e^d- u. , ^tyj^riVjK^ (ਕੋਸ਼ਲ, ਜੇ.)

(21) .ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਇਸ wHt^ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ। 1974 ਦੇ 1300, 1715, 1716 ਅਤੇ 1717। ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ: "ਕੋਸ਼, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

(22) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ ਜਾਂ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਭਾਵ, ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਜਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ (ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉਹ ਮਾਮਲਾ, ਚਾਹੇ ਇਸਦੀ ਰਾਇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਪਗਡ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਚਮਨ ਲਾਲ ਦੀ ਮੌਤ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੌਰ- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 524.

5 ਮਈ 1975 ਈ.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈੱਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਸੈਕਸ਼ਨ 13— ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ*—ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ—ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦਾ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ—ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ—ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਲੋੜ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰੱਖੀ, ਕਿ-

(a) ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ 'ਕਾਨੂੰਨ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

' (ਬੀ) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ-ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

3^

ਪ੍ਰਭਾਪੀਤ ਸਿੰਘ